

§ 2. 1. O przeprowadzeniu dochodzeń (poszukiwań), o których mowa w § 1, komornik zwraca się do organów Milicji Obywatelskiej dopiero wówczas, gdy zastosowane przez niego środki okażą się bezskuteczne.

2. Środkami, które komornik powinien zastosować przed zwróceniem się do organów Milicji Obywatelskiej, są wezwania strony do złożenia wyjaśnień, a także ewentualne wezwania osób nie uczestniczących w sprawie do złożenia informacji, nałożenie grzywny itp.

§ 3. 1. W sprawach o egzekucję należności nie przekraczających 1.000 zł komornik, przed skierowaniem odezwy do organów Milicji Obywatelskiej, obowiązany jest rozważyć, czy zachodzą warunki do umorzenia postępowania egzekucyjnego, określone w art. 824 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Przepisu tego nie stosuje się do egzekucji grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania.

§ 4. 1. W odezwie komornik wskaże, jakie środki zostały przez niego zastosowane oraz jakie uzyskał wyniki.

2. Jeżeli odezwa dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca zamieszkania (pobytu) dłużnika alimentacyjnego, komornik dołączy odpis negatywnej odpowiedzi Głównego Biura Adresowego bądź też poda, że pod adresem wskazanym przez Główne Biuro Adresowe dłużnik nie zamieszkuje.

3. Jeżeli odezwa dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca pracy dłużnika, komornik wskaże miejsce jego zamieszkania.

§ 5. W odezwie komornik obowiązany jest podać w miarę możliwości pełne dane osobowe dłużnika, a także określić charakter sprawy egzekucyjnej.

§ 6. 1. Odezwe kieruje się do komendy powiatowej (lub równorzędnej) Milicji Obywatelskiej ostatniego miejsca zamieszkania dłużnika.

2. Jeżeli odezwa dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca zamieszkania (pobytu) dłużnika alimentacyjnego, ostatnie zaś miejsce zamieszkania dłużnika nie jest znane, odezwe kieruje się do komendy powiatowej (lub równorzędnej) Milicji Obywatelskiej ostatniego miejsca pobytu dłużnika, a w braku tych podstaw — do komendy powiatowej (lub równorzędnej) Milicji Obywatelskiej właściwej ze względu na siedzibę sądu, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

§ 7. 1. Dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia miejsca pracy dłużnika prowadzi się w miejscu jego zamieszkania, chyba że dłużnik pracuje w innym miejscu.

2. Dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia miejsca zamieszkania dłużnika alimentacyjnego prowadzi się w razie potrzeby na obszarze całego Państwa.

§ 8. O wyniku dochodzeń (poszukiwań) komenda Milicji Obywatelskiej zawiadamia niezwłocznie komornika.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1963 r. — Instrukcja w sprawie współdziałania organów Milicji Obywatelskiej z komornikiem przy ustalaniu miejsca zamieszkania i miejsca pracy dłużników w sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Monitor Polski Nr 58, poz. 300).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*
Minister Spraw Wewnętrznych: *M. Moczar*

167

OKÓLNIA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 czerwca 1966 r.

w sprawie zasad realizacji planu inwestycyjnego jednostek państwowych.

W związku z zapytaniem w sprawie obowiązujących zasad realizacji planu inwestycyjnego wyjaśnia się, że wobec wejścia w życie z dniem 1 stycznia 1966 r. nowych zasad finansowania inwestycji, wprowadzonych uchwałą nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318) oraz zarządzeniami Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1965 r. w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 65, poz. 369) i w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi (Monitor Polski Nr 66, poz. 374), utraciło moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z dnia 19 sierpnia 1964 r. w sprawie wykonywania planu inwestycyjnego (Monitor Polski Nr 63, poz. 293). Zgodnie z wprowadzonymi zmianami przepisów o finansowaniu inwestycji oraz o planowaniu inwestycji (instrukcje Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dotyczące opracowania projektów narodowych planów gospodarczych) od dnia 1 stycznia 1966 r. obowiązują następujące zasady:

- 1) 1) Decyzje o rozpoczęciu poszczególnych zadań inwestycyjnych i włączeniu ich do spisów zadań podejmują:
 - a) w zakresie inwestycji centralnych — Rada Ministrów,
 - b) w zakresie inwestycji jednostek budżetowych — właściwi ministrowie,
 - c) w zakresie inwestycji rad narodowych (z wyjątkiem inwestycji przedsiębiorstw) — prezydium rad narodowych;
 decyzja o rozpoczęciu wymienionych inwestycji zapada w drodze włączenia inwestycji do spisu zadań inwestycyjnych.
- 2) Decyzje o rozpoczęciu pozostałych inwestycji podejmują:
 - a) w zakresie inwestycji zjednoczeń — zjednoczenia,
 - b) w zakresie inwestycji przedsiębiorstw — przedsiębiorstwa.
2. Nowe inwestycje, polegające na budownictwie, mogą być rozpoczynane pod warunkiem:
 - 1) posiadania zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie określonym obowiązującymi przepisami,

- 2) zawarcia umowy o wykonanie robót przez uspołecznione przedsiębiorstwo budowlano-montażowe lub zapewnienia wykonawstwa robót sposobem gospodarczym,
 - 3) zapewnienia środków na finansowanie inwestycji,
 - 4) jeżeli chodzi o inwestycje produkcyjne — posiadania oświadczeń dostawców krajowych lub central handlu zagranicznego o możliwości uzyskania maszyn i urządzeń, stanowiących wyposażenie budowanego obiektu, w terminach dostosowanych do postępu realizacji inwestycji oraz
 - 5) spełnienia pozostałych warunków, określonych w § 2 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318).
3. Ustalone w zatwierdzonej zgodnie z przepisami dokumentacji inwestycyjnej, będącej podstawą do powzięcia decyzji o rozpoczęciu inwestycji:
 - 1) nieprzekraczalna wartość kosztorysowa zadania inwestycyjnego, określona na podstawie zbiorczego zestawienia kosztów,
 - 2) terminy oddania zadania inwestycyjnego do użytku,
 - 3) rozmiary planowanych przyrostów zdolności produkcyjnych lub usługowych
 — są wiążące dla inwestora przez cały okres realizacji inwestycji.
 4. Zmiany wskaźników określonych w ust. 3, tj. istotna zmiana wartości kosztorysowej lub zakresu rzeczowego inwestycji oraz wynikające z tych zmian ewentualne zmiany dyrektywnego terminu oddania do użytku, mogą być dokonane wyłącznie przez upoważniony organ w trybie określonym zarządzeniem Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 czerwca 1965 r. w sprawie realizacji inwestycji w razie istotnej zmiany zakresu rzeczowego lub wartości kosztorysowej (Monitor Polski Nr 34, poz. 188). Decyzja o zwiększeniu planowanego kosztu inwestycji powinna określić źródła pokrycia zwiększonego kosztu. Jeżeli pokrycie zwiększonego kosztu ma nastąpić z amortyzacji scentralizowanej lub z budżetu, wówczas decyzję wydaje organ uprawniony do przyznawania dodatkowych kredytów budżetowych. Dyrektywny termin oddania do użytku, ustalony przy włączeniu inwestycji do planu (lub po skorygowaniu dokonanym w wyniku istotnej zmiany wartości kosztorysowej i zakresu rzeczowego), obowiązuje przez cały czas realizacji inwestycji, niezależnie od rzeczywistego postępu realizacji.
 5. Wysokość nakładów inwestycyjnych dla zadania inwestycyjnego z podziałem na poszczególne lata realizacji jest ustalana jednorazowo zgodnie z harmonogramem budowy, będącym integralną częścią dokumentacji projektowo-kosztorysowej, stanowiącej podstawę włączenia inwestycji do planu lub skorygowanej zgodnie z ust. 4.
 6. 1) Ustalony według planu rzeczowo-finansowego i zgodnie z ust. 5 plan nakładów na rok bieżący po włączeniu poślizgu z roku ubiegłego nie podlega dalszym zmianom w ciągu roku bez względu na rzeczywisty przebieg realizacji inwestycji.
 - 2) Ewentualne przyspieszenie w ciągu roku realizacji inwestycji może następować w granicach ogólnej wartości kosztorysowej zadania inwestycyjnego pod warunkiem:
 - a) uzgodnienia z wykonawcą robót lub dostawcą wykonania zwiększonego zakresu rzeczowego w stosunku do rozmiarów planowanych na dany rok,
 - b) posiadania na ten cel środków finansowych bądź uzyskania kredytu bankowego.
 - 3) Przyspieszenie realizacji inwestycji w stosunku do zakresu rzeczowego i nakładów planowanych na dany rok nie powoduje zmiany planu, a jedynie wpływa na zwiększenie wykonania planu nakładów.
 - 4) Jeżeli na skutek trudności realizacyjnych planowany zakres nakładów nie zostanie w pełni wykonany, nie dokonuje się zmiany planowych nakładów.
7. Ministrowie i prezydium wojewódzkich rad narodowych (WRN) upoważnieni uchwałą Rady Ministrów o narodowym planie gospodarczym do zatwierdzenia szczegółowych spisów zadań w zakresie inwestycji jednostek budżetowych i inwestycji rad narodowych mogą w ciągu roku w uzasadnionych wypadkach wprowadzać nowe zadania kosztem skreślenia innych nie rozpoczętych zadań pod warunkiem zapewnienia wykonawstwa robót oraz dostaw maszyn i urządzeń, przy czym zaleca się przestrzeganie zasady, że nie należy wprowadzać do planu nowych zadań nieprodukcyjnych kosztem skreślenia zadań produkcyjnych, a także zadań powodujących zwiększenie ogólnych rozmiarów zaangażowania inwestycyjnego resortu lub prezydium WRN na dalsze lata.
 8. Zasady i tryb dysponowania rezerwami inwestycyjnymi określa uchwała nr 362 Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie systemu rezerw inwestycyjnych na lata 1966—1970, a mianowicie:
 - 1) Rezerwami resortowymi i wojewódzkimi dysponują właściwi ministrowie i prezydium WRN. Rezerwy te mogą być przeznaczone na:
 - a) pokrycie poślizgu rzeczowego z roku ubiegłego,
 - b) utworzenie rezerw celowych na ściśle określone kierunki inwestowania,
 - c) nowe pilne gospodarczo zadania, zwłaszcza związane z postępowaniem technicznym oraz handlem zagranicznym.
 - 2) Rezerwami celowymi dysponują ministrowie i prezydium WRN zgodnie z ustalonym celowym ich przeznaczeniem. Zmiana przeznaczenia tych rezerw wymaga zgody Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.
 - 3) Nowe potrzeby powstałe w ciągu roku mogą być włączone do planu i finansowane z rezerw resortowych i wojewódzkich po spełnieniu warunków realizacyjnych oraz po uzyskaniu zgody właściwego organu, upoważnionego do włączenia do planu nowych zadań inwestycyjnych w ramach poszczególnych kategorii inwestycji.
 9. Włączenie do spisów zadań dodatkowych nowych zadań w ciągu roku, finansowanych z rezerwy budżetu centralnego, powodujących zwiększenie globalnych rozmiarów nakładów inwestycyjnych danego ministerstwa lub prezydium WRN, może nastąpić na podstawie decyzji:
 - 1) Rady Ministrów (Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów) — w odniesieniu do zadań o wartości kosztorysowej powyżej 10 mln zł,
 - 2) Prezesa Rady Ministrów — w odniesieniu do zadań o wartości kosztorysowej do 10 mln zł.
 Organ podejmujący decyzję o zwiększeniu planu inwestycyjnego jednocześnie określa w tej decyzji źródła pokrycia zwiększenia.
 10. 1) Zgodnie z przepisami uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26, poz. 128) inwestorzy obowiązani są w ustalonych terminach przekazać swoje udziały w kosztach realizacji inwestycji wspólnych.
 - 2) Wniesienie udziału następuje w drodze przelewu środków z rachunków inwestycyjnych uczestników inwestycji wspólnej na rachunki bankowe środków

- inwestycyjnych jednostek realizujących inwestycję wspólną. Przelew środków upoważnia inwestora zastępczego do zwiększenia nakładów na inwestycję wspólną, a jednocześnie ogranicza odpowiednio rozmiary nakładów jednostek przekazujących udziały na realizację inwestycji wspólnej.
- 3) O dokonanych przelewach środków jednostka wnosząca udział zawiadamia swoją jednostkę nadrzędną oraz jednostkę, która powzięła decyzję o realizacji inwestycji wspólnej. Obowiązek zawiadomienia jednostki nadrzędnej nie dotyczy przelewów dokonywanych z rachunków finansowania inwestycji przedsiębiorstw.
- 4) Zasady podane w pkt 2 i 3 dotyczą wypadków, gdy udział stanowi część zadania inwestycyjnego. Jeśli w związku z efektami planowanymi do uzyskania w wyniku realizacji inwestycji wspólnej następuje całkowita rezygnacja z realizacji indywidualnego zadania inwestycyjnego zaliczanego do inwestycji centralnych, zjednoczeń, jednostek budżetowych lub inwestycji podejmowanych na podstawie decyzji prezydium rad narodowych, wpłata udziału w kosztach realizacji inwestycji wspólnej następuje w drodze przelewu na rachunek inwestycji wspólnej ze środków przeznaczonych na dany rodzaj inwestycji, będących do dyspozycji jednostki nadrzędnej nad uczestnikiem inwestycji wspólnej. Przelewu zatem dokonują dysponenti:
- a) z rachunków amortyzacji scentralizowanej lub właściwych rachunków budżetowych, jeżeli udział ma być wniesiony ze środków na inwestycje centralne lub inwestycje podejmowane na podstawie decyzji prezydium rad narodowych,
 - b) z właściwych rachunków budżetowych (ewentualnie pozabudżetowych), jeżeli udział wnoszony jest ze środków na inwestycje jednostek budżetowych,
 - c) z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, jeżeli udział wnoszony jest ze środków przeznaczonych na inwestycje zjednoczeń.
- Gdy udział ma być wniesiony ze środków budżetowych, objętych rezerwą resortową lub wojewódzką, wniesienie udziału może nastąpić w drodze dokonania przeniesień kredytów budżetowych w trybie ustalonym przepisami o wykonywaniu budżetu Państwa.
- 5) Inwestor zastępczy, posiadający na swoim rachunku nie wykorzystane środki przechodzące z roku ubiegłego, może o ich wielkość przekroczyć planowane nakłady na dany rok, pod warunkiem zapewnienia wykonawstwa robót dla zwiększonego zakresu rzeczowego. Tego rodzaju przekroczenie nie powinno powodować zmiany planu, a jedynie upoważnia do zwiększenia wykonania w danym roku planu nakładów.
- 6) Jeżeli terminy przekazania udziałów przez inwestorów-udziałowców, ustalone w umowie, nie pokrywają się z harmonogramem realizacji inwestycji wspólnej, inwestor zastępczy może zwrócić się z wnioskiem do oddziału banku o udzielenie kredytu, na poczet i do wysokości udziałów zaplanowanych w dalszych latach planu 5-letniego przy zachowaniu warunków określonych w § 11 uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. Kredyt bankowy może być udzielony przez bank na wniosek inwestora zastępczego również w razie przyspieszenia realizacji inwestycji wspólnej w stosunku do programu ustalonego na dany rok. Uzyskany kredyt bankowy na przyspieszenie realizacji inwestycji wspólnej nie powoduje zmiany planowanych nakładów na dany rok, a jedynie upoważnia do zwiększonego wykonania planu nakładów.
11. Sfinansowanie zwiększonego zakresu realizacji inwestycji w granicach ustalonej wartości kosztorysowej (o którym mowa w ust. 6 pkt 2) następuje:
- 1) w zakresie inwestycji priorytetowych — z przekazanych dodatkowo przez jednostkę nadrzędną środków budżetowych lub przyznanego na ten cel kredytu bankowego na poczet środków roku następnego,
 - 2) w zakresie inwestycji centralnych finansowanych z kredytu bankowego (inwestycje rozpoczynane po dniu 1 stycznia 1966 r.) — w drodze podwyższenia przez bank kwoty kredytu bankowego przewidzianego na dany rok kalendarzowy,
 - 3) w zakresie kontynuowanych inwestycji centralnych (tj. rozpoczętych przed 1 stycznia 1966 r.) — ze środków budżetowych dodatkowo przekazanych przez jednostkę nadrzędną lub z dodatkowo przelanych środków amortyzacji scentralizowanej, a w razie niemożności uzyskania dodatkowych środków z wymienionych źródeł — z kredytu bankowego udzielonego na poczet środków roku następnego,
 - 4) w zakresie inwestycji zjednoczeń — z dodatkowo przekazanych dotacji z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia lub w drodze podwyższenia przez bank — na wniosek zjednoczenia — rocznej kwoty kredytu bankowego,
 - 5) w zakresie inwestycji jednostek budżetowych — ze środków budżetowych dodatkowo przekazanych przez jednostkę nadrzędną lub z uzyskanych ponadplanowo środków pozabudżetowych,
 - 6) w zakresie inwestycji podejmowanych na podstawie decyzji prezydium rad narodowych — w drodze dodatkowego przelewu przez właściwych dysponentów środków budżetowych.
- Prezydium rad narodowych w odniesieniu do inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa mogą ponadto na przyspieszenie realizacji inwestycji udzielić dodatkowej dotacji z rachunku amortyzacji scentralizowanej.
12. 1) Dysponenti kredytów budżetowych dokonują przelewów środków pieniężnych na rachunki finansowania inwestycji w miarę postępu realizacji inwestycji. Jeżeli realizacja inwestycji wykazuje opóźnienia w stosunku do planu rocznego, dysponent dokonuje przelewu środków odpowiednio zmniejszonych w stosunku do zaplanowanych na dany rok. Środki nie przelane w związku z opóźnieniami w realizacji jednych inwestycji dysponent może przeznaczyć na zwiększenie przelewów, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, 3, 5 i 6 (ponad plan roczny), na rzecz tych inwestycji, których realizacja przebiega szybciej, niż to założono w planie rocznym.
- 2) Przelewów środków budżetowych na finansowanie inwestycji mogą dysponenti dokonywać w granicach kwot określonych w poszczególnych podziałkach klasyfikacji budżetowej (działu, rozdziału i paragrafu). Przeniesienia kredytów budżetowych między poszczególnymi podziałkami klasyfikacji budżetowej mogą być dokonane w trybie przewidzianym w przepisach o wykonywaniu budżetu Państwa.
 - 3) Przepis pkt 1 stosuje się odpowiednio do przelewów z rachunków amortyzacji scentralizowanej. Przelewy z rachunków amortyzacji scentralizowanej będących do dyspozycji jednostek rozliczających się z budżetem centralnym, dokonywane na finansowanie inwestycji centralnych, nie mogą powodować zmniejszenia zaplanowanych nadwyżek amortyzacji centralnej, chyba że bank finansujący inwestycje centralne wyrazi na to zgodę. Przez planowane nadwyżki amortyzacji rozumie się kwoty ujęte poz. 5 danych uzupeł-

niających do planu akumulacji i podziału środków funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, opracowanego zgodnie z załącznikiem nr 3 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1965 r. w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 65, poz. 369).

13. Plan rzeczowo-finansowy opracowuje się jednorazowo na całość zadania inwestycyjnego w oparciu o harmonogram budowy. Zmiana planu rzeczowo-finansowego może nastąpić jedynie w razie zmiany dokumentacji inwestycyjnej, zatwierdzonej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. W zakresie inwestycji kontynuowanych zatwierdzony plan rzeczowo-finansowy jest uzupełniany w toku sporządzania kolejnych planów 2-letnich wkładką, zawierającą uściślony i uaktualniony zakres rzeczowy robót i nakładów, z uwzględnieniem ewentualnych opóźnień lub przyspieszeń realizacji. Poczynienie nakładów w ciągu roku w wyższej lub niższej wysokości, niż to było przewidziane w planie rzeczowo-finansowym lub we wkładce — nie wymaga korekty planu rzeczowo-finansowego lub wkładki, a powinno być wykazane w sprawozdaniu z wykonania planu.
14. Inwestycje w zakresie budownictwa mieszkaniowego, zakwalifikowane jako spółdzielcze budownictwo resortowe, podlegają przed rozpoczęciem realizacji przeniesieniu do planu spółdzielczego na podstawie umów zawartych przez zakłady pracy ze spółdzielniami budownictwa mieszkaniowego. W wyniku powyższego przeniesienia następuje:
 - 1) zmniejszenie nakładów w tej grupie inwestycji, w której zostały zaplanowane,

2) zwiększenie nakładów w planie budownictwa spółdzielczego.

Bank Inwestycyjny na wniosek zakładu pracy na podstawie umów przedstawionych przez inwestorów właściwym oddziałom Banku Inwestycyjnego udzieli kredytu spółdzielniom i podejmie finansowanie resortowego spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego na zasadach określonych w uchwale nr 122 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 27, poz. 133). Przekształcenie resortowego budownictwa mieszkaniowego realizowanego jako państwowe na spółdzielcze w toku realizacji następuje zgodnie z przepisami § 63 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

15. Zmiany formalne w planie, wynikające z podporządkowania inwestorów innym jednostkom organizacyjnym, powinny być uregulowane właściwym aktem o reorganizacji aparatu gospodarczego. Również pozostałe zmiany formalne, związane z przenoszeniem udziałów w inwestycjach wspólnych, omówionych w ust. 10, oraz inne zmiany polegające na przenoszeniu zadań rzeczowych i środków pomiędzy planami różnych jednostek organizacyjnych planu centralnego i terenowego — przeprowadzane są przez zainteresowane jednostki na podstawie zawartych porozumień lub umów.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
S. Jędrzychowski

Minister Finansów: w z. J. Kole

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 — skrzynka pocztowa nr 14) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego. Prenumeratę można zgłaszać również bezpośrednio w punkcie sprzedaży w Warszawie, przy Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyźnie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.